

Vi ved imidlertid ikke noget om, hvor mange Dommerfuldmægtige der saa skal ansættes, og hvor stor en Udgift der vil blive Følgen. I Udvalgets Betænkning (Side 21—22) opgiver det Mindretal, som bestaar af Sagførerne, Antallet af Dommerfuldmægtige i det gamle Kongerige til 247, hvortil kommer 14 i de sønderjydske Landsdele. Mindretallet er overbevist om, at der højst behøves 188 Dommerfuldmægtige i det gamle Kongerige — det beskæftiger sig ikke med de sønderjydske Landsdele —, og efter at have opstillet Regler for Klassesdeling og Lønning af disse 188 Fuldmægtige, naar man til en samlet Udgift af 1 363 200 Kr. Da der paa den nuværende Lønningslov er normeret 600 000 Kr. til disse 188 Dommerfuldmægtige, vil Merudgiften til Lønninger altsaa andrage 763 200 Kr. Mindretallet bemærker, at det ikke har medregnet Udgifter til Pensioner, men mener ikke, at disse vil blive af nævneværdig Størrelse. „Vil man imidlertid være fuldt ud paa den sikre Side“, skriver Mindretallet videre, „og derfor yderligere medtage Lønninger f. Eks. til 12 Fuldmægtige af 2. eller 3. Klasse, vil det fornævnte Tal blive forøget med 72 000 Kr.“ Derved kommer man altsaa op paa 835 200 Kr. Denne Merudgift mener Mindretallet dog kan indvindes, dels ved en Simplificering af Arbejdet paa Dommerkontorerne, dels ved en Forhøjelse af Retsgebyrerne. Maa jeg derom sige, at det høje Ting saavel som Befolkningen i sin Helhed sikkert med største Glæde vilde se paa en saadan Simplificering af Arbejdet paa Retskontorerne, hvorimod jeg tvivler om, at man med saa stor Velvillie vilde se paa en Gebyrforhøjelse.

Det tredje Mindretal, bestaaende af de to Medlemmer af Rigsdagen og Udvalgets Formand, opstiller en lidt anden Betragtning og kommer til et lidt andet Resultat med Hensyn til Udgifterne. Det skriver Side 34 i Udvalgets Betænkning: „Hvad angaar de af de Herrer Sagførere opstillede Beregninger om Udgifterne ved den af dem foreslaaede Ordning, kan vi ej heller være enige heri. Der findes i Øjeblikket 247 Dommerfuldmægtige foruden 14 i de sønderjydske Landsdele, i alt 261, og den samlede Udgift andrager 744 000 Kr. Men hertil maa lægges 102 Politifuldmægtige med en aarlig Løn af i alt 467 000 Kr., der, naar Dommerfuldmægtigene statsansættes, ogsaa maa have Krav paa Statsansættelse. Den samlede Løn til Dommer- og Politifuldmægtige andrager saaledes i Øjeblikket 1 211 000 Kr. til

i alt 363 Fuldmægtige. — Selv om man — uden at foretage de foran antydede Forandringer i den nuværende Domstolsorganisation — vil give Fuldmægtigene Statsansættelse, og selv om man, som forudsat af Sagførerne, vilde kunne reducere Antallet noget, hvilket Udvalget efter vort Skøn ikke tilstrækkeligt kan bedømme, vilde man dog med et Fuldmægtig-Antal af 320, hvoraf Halvdelen lønnes med Grundløn 6 000 Kr., Halvdelen med en Grundløn af 4 800 Kr. (saaledes som forudsat af Sagførerne) medregnet Stedtillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, naa til en samlet Udgift af ca. 2½ Mill. Kr., altsaa en Udgiftsforøgelse af ca. 1 300 000 Kr. aarlig. Hertil kommer — hvad Sagførerne ikke medregner, men som ogsaa er en nødvendig Følge af Dommerfuldmægtigernes Statsansættelse og derfor ikke kan lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af, hvad den hele Ordning vil koste Staten —, at Kontoristerne paa Kontorerne ogsaa maa statsansættes — det mener jeg nu ikke er saa absolut nødvendigt —. „Hvad dette vil koste, kan ikke nærmere angives, men den samlede Udgiftsforøgelse vil efter vort Skøn overstige 2 Mill. Kr. aarlig.“

Medens jeg er enig i, at det i Princippet er rigtigt at gaa over til Statsansættelse, saa at vi kan blive fri for denne Sammenblanding af Offentlighed og privat Virksomhed, er der imidlertid i Øjeblikket i højere Grad end tidligere Grund til at regne med de forøgede Udgifter, selv om der i øvrigt er Tale om at gennemføre noget i og for sig idealt. Jeg skal om selve Ordningen derfor kun udtale det ønskelige i at faa Sagen til Behandling i et Udvalg, hvor man maaske kan faa noget nærmere Rede paa, hvordan det hele vil stille sig til sin Tid; der maa jo nemlig komme en Lov, som nærmere ordner Forholdet og angiver, hvor mange der er Brug for, hvorledes de skal inddeles i Klasser, hvilke Udgifter det vil medføre, og hvilke Besparelser der kan foretages til Dækning af Merudgiften. Jeg stiller mig altsaa velvillig til Lovforslaget og lover en velvillig Behandling deraf fra mit Partis Side, men jeg ønsker senere at foreslaa det henvist til et Udvalg.

Steincke: Man skulde tro, at Spørgsmaalet om Statsansættelse af Dommerfuldmægtige og disses Stilling til privat Praksis var et af de mest indviklede Spørgsmaal, der eksisterer, naar man ser, at denne Sag har været Snese til Behandling i Rigsdagen, og det kan man se af den Udvalgsbetænkning, som den ærede Ordfører for